

ROZLOUČENÍ S DOCENTEM MUDr. ZDEŇKEM OUDOU, CSc.

S velkým zármutkem jsme přijali smutnou zprávu o úmrtí doc. MUDr. Zdeňka Oudy, CSc., emeritního přednosty Urologické kliniky FN v Plzni, který zemřel po delší těžké nemoci 20. května 2008 ve věku nedožitých 72 let.

Doc. Ouda se narodil 6. června 1936 v Plzni. Zde také až na krátký pobyt v Chebu, kam se rodina dočasně přestěhovala během jeho dětství, prožil celý svůj život. Studoval zde na gymnáziu a také na LF UK všeobecné lékařství. Promoval v roce 1960 a po základní vojenské službě nastoupil jako sekundární lékař na chirurgické oddělení tehdejšího ZÚNZ Škoda Plzeň (Závodní ústav národního zdraví sloužící zejména pro zaměstnance koncernového podniku Škoda), dnešní Mulačova nemocnice. Měl štěstí, jak říkával, na výborné školitele, učitele a výborné chirurgy – docenta Špinku, prim. Jirouška, prim. Gibiše a další, kteří jej učili nejen chirurgii, ale podporovali též jeho zájem o urologii. Proto není divu, že po získání obou atestací z chirurgie rovněž úspěšně atestoval z urologie a v roce 1976 jako zkušený chirurg a urolog

přijal místo zástupce přednosty tehdy ještě na urologickém oddělení FN v Plzni pod vedením doc. MUDr. Čestmíra Pokorného, CSc.

Doc. Ouda zde v brzké době obhájil kandidátskou práci na téma subrenální anurie. Společně s doc. Pokorným usiloval o vybudování urologické kliniky, což byl v tehdejší době při nedostatečném personálním a technickém vybavení úkol velmi náročný. Jeho přičiněním se postupně kvantitativně i kvalitativně zlepšoval urologický tým, rozšiřovalo se spektrum operačních výkonů a zejména nových diagnostických metod. Doc. Ouda jako správný chirurg miloval otevřenou operativu, v indikovaných případech však jednoznačně uznával endoskopické přístupy a v endoskopických technikách vyškolil celou řadu mladých urologů.

Věnoval se mimo jiné plně diagnostice a léčbě TBC urogenitálního traktu, publikoval své zkušenosti v odborných časopisech. V 80. letech minulého století společně s doc. Pokorným vybudoval tradici československých urologických konferencí, během nichž dostaly prostor k prezentaci svých prací i urologické setry. Na tyto konference konané v Žinkovech na Plzni-jihu řada dnes již starších kolegů ráda vzpomíná nejen pro jejich vynikající odbornou, ale i společenskou úroveň. V roce 1990 byl jmenován docentem urologie a současně se stal i přednostou Urologické kliniky. Plně si uvědomoval náročnost své tehdejší funkce. V době, kdy z kliniky postupně odcházeli erudovaní a zkušení urologové do privátní sféry, dokázal zabezpečit odbornou úroveň poskytované urologické péče. I přes tyto těžkosti a organizační změny tehdejší doby nezištně podpořil vznik samostatného urologického oddělení v Klatovech, v němž viděl a zdůrazňoval zkvalitnění urologické péče pro pacienty Klatovska a Sušicka. V této době nedostatku finančních prostředků na zakoupení technického vybavení – nákup sonografických přístrojů, urodynamického přístroje či extrakorporálního litotryptoru – se osobně významně angažoval a podařilo se mu tento deficit brzy úspěšně vyrovnat. V průběhu těchto hektických let publikoval řadu článků a významných epidemiologických údajů o ná-

dorech ledvin a močového měchýře. Rozvíjel intenzivnější spolupráci s plzeňskými histopatology, která je dnes naprostou samozřejmostí a přerostla dokonce v celorepublikový urologický rámec. V roce 1999 dokázal v Plzni připravit společně se svými spolupracovníky úspěšnou celostátní urologickou konferenci, která byla českými i slovenskými urology velmi kladně hodnocena. Odborná sdělení řady autorů urologické kliniky v Plzni včetně doc. Oudy zde byla náležitě oceněna.

Jako vysokoškolský učitel ovlivnil řadu studentů, kteří jej obdivovali, a také z řad absolventů byli postupně přijímáni na kliniku mladí lékaři a lékařky. Doc. Ouda jako jeden z mála nepreferoval pouze mužské kolegy, vážil si práce žen lékařek a dovedl rovněž náležitě ohodnotit práci urologických sester.

My, jeho blízcí spolupracovníci, jsme oceňovali jeho taktnost a diplomacii v jednání s pacienty, personálem i vedením nemocnice. Jeho osobní angažovanost šla mnohem dál. Byl příkladem i jednomu ze svých synů, který je také urologem, převzal od doc. Oudy pomyslný štafetový kolík a stal se přednostou plzeňské urologické kliniky.

Posledních deset let kazilo doc. Oudovi radost ze života srdeční onemocnění. Nejvíce bolesti si však vytrpěl poslední tři roky svého života, kdy se statečně potýkal se zhoubným onemocněním, se kterým bojoval celý život jako chirurg u druhých a kterému podlehl i jeho otec. Celý život si přál mít psa, což se mu splnilo až v posledních 14 letech jeho života. Jeho milovaná německá boxerka Brita jej však opustila ve chvílích jeho vlastního vážného stonání.

Odchodem doc. MUDr. Zdeňka Oudy, CSc. ztrácíme dobrého učitele, kolegu, přítele, lékaře humanistu, laskavého člověka s výborným smyslem pro humor, který nám pomáhal v pracovním i osobním životě. Odešel také arbitr elegantiae, kterým mezi západočeskými urology určitě byl a které ovlivnil i v tomto směru.

Doc. Ouda zanechal na tomto světě smutnou manželku Věru, své tři děti a šest vnoučat. Brzkého příchodu sedmého vnoučete se bohužel již nedočkal. Důstojné rozloučení se zesnulým se konalo v pátek 30. května 2008 v plzeňském Krematoriu.

Čest jeho památce!

MUDr. Pavla Toufarová a spolupracovníci